

er den Misforstaaelse, jeg strax paa Forhaand vil rette. Af de mange andre Ting, som nævnedes af den ærede Ordfører, skal jeg for Dieblisset ikke fremdrage nogen, da de ville komme ind under Behandlingen af de forskjellige Enkeltheder i hans Fordrag, som jeg senere vil søge at imødegaa. Der er fra forskjellige Sider og ogsaa fra den ærede Ordfører antet over, at mit Endringsforslag under Nr. 1 led af en vis Uklarhed. Saa vidt jeg skjønner, har denne Uklarhed, om den overhoved er tilstede, aldeles ingen reel Betydning. Om den har det i formel Henseende, skal jeg som Advokat ikke udtale nogen bestemt Mening om; men jeg tør nok henvise til, at det er et forsvindende Tal af, om der overhoved gives nogle andre Jernbanelove, hvor Stationernes Antal nøagtig forud ere bestemte. Dertil, den sædvanlige Regel, naar nye Jernbanelove komme ind, er, at Jernbanelinien, dens Endepunkter ere angivne, men derimod paa ingen Maade Antallet af Stationerne. Ja, det er endog ikke sjældent, at selve Banelinien staar hen i det Uvisse og først ved senere Afgjørelser nærmere skal fastslaa; ja, vi have tilmed haft det Særlyd, at have haft en Jernbanelov til Behandling, hvor ikke engang Endepunkterne vare fastslaaede, men vare angivne paa meget forskjellige Steder. Men det forstaar sig, det har altid været og vil vel fremdeles blive en meget yndet Methode, naar et Endringsforslag kommer En ubeleiligt, saa at ubfinde en eller anden formentlig formel Mangel ved Forslaget, og strue denne Mangel saaledes i Veiret, at man faar et Indtryk af, at det i formel Henseende er aldeles utilstedeligt. Men naar jeg, som for omtalt, ser hen til Jernbanelovenes almindelige Form, og at den formelle Mangel ved mit Forslag i Virkeligheden kun er, om der paa en given Jernbanelinie skal være en Station mere eller mindre, saa forekommer det mig, at Mangelen selv i rent formel Henseende kun har meget Lidet at betyde. Hvad Realiteten angaar, tør jeg nok sige, ligesom det allerede igaar af den høitærede Høi Rathsmand for 2den Kreds (Haffner) saa rigtigt blev bemærket, at der jo ved tredie Behandling vil være god Leilighed til at faae den fornødne Klaring af dette Spørgsmaal, om der overhovedet skal være en Station til lige paa Østerbro, hvor den skal ligge, om det skal være en Station, beregnet hovedsagelig paa Gods, eller en Station, ogsaa beregnet paa Persontrafik. Alle disse Ting vil der jo være god Leilighed til at faae klarrede ved en 3die Behandling, og det forekommer mig endogfaa at være en Fordel ved mit Forslag, at dette Spørgsmaal holdes aabent, at det udsendes, og at det ikke er

kompliceret med mit Forslag om at forlænge Banen til Sølvgade, idet det jo under Debatten har vist sig, at der er meget delte Meninger om dette Spørgsmaal. Spørgsmaalet kan da blive behandlet særskilt og saa faae den Afgjørelse, som man anser for rigtig for Sagen, uden at det er blandet sammen med noget andet Spørgsmaal. Den høitærede Indenrigsminister gjorde adskillige Bemærkninger med Hensyn til de Maalangivelser, som jeg havde tilladt mig at opgive med Hensyn til Sølvgade-Stationens naturlige Virkefelt, og hvilke Strækninger af Byen der vilde komme ind under dens Omraade. Den høitærede Indenrigsminister gjorde mig en Kompliment for min „sædvanlige Grundighed“ og troede, at man herefter vist nok ikke burde tvivle paa disse Angivelser Rigtighed, men han sluttede dog med en bestemt Paavisning af, at disse Angivelser paa et Punkt dog maatte være saa som saa. Han nævnte nemlig, at naar jeg havde angivet Afstanden fra Statuen paa Amalienborg Plads til Sølvgadens Station til c. 4,000 Fod og til den nuværende Banegaard til 6,600 Fod, var Sandheden den, at Statuen paa Amalienborg Plads laa meget nærmere ved Østerbro Station. Jeg maa her først indsfyde den Bemærkning, at selv om saa var, vare mine Angivelser her jo slet ikke rettede paa, hvor langt der var fra Statuen paa Amalienborg Plads til Østerbro Station, men paa, hvor langt der var derfra til Hovedbanegaarden, og jeg hævede denne Angivelser fuldstændige Rigtighed. Min Sammenstilling gif aldeles ikke ud paa en Sammenligning af Østerbro-Stationens Virkefelt og Sølvgade-Stationens Virkefelt, men paa en Sammenligning af Sølvgade-Stationens Virkefelt og Hovedbanegaardens. Nu træffer det sig tillige saa heldigt, at den høitærede Ministers Angivelse om, at der er en kortere Afstand fra Statuen paa Amalienborg Plads til Østerbro Station ikke udmærker sig ved nogen fuldstændig Nøagtighed, thi jeg har senere eftermaalt den paa Kortet og fundet, at naar der er 4000 Fod til Sølvgadens Station, er der 4,400 Fod til Østerbros Station, forudsat at det Kort, der ledjager Kommissionens Betænkning, er korrekt, og forudsat, at Beliggenheden af Østerbros Station er den, der er angiven i Lovforslaget, nemlig Nord for Citadelle's Glacis, altsaa omtrent ud for Blindeinstituttet, hvad jeg antager er rigtigt. Den høitærede Minister gif derefter over til at nævne, at den af mig brugte Radius af 3000 Fod var stor, og at den, naar man vilde anlægge en saadan Maalestok paa Østerbros Station, ogsaa vilde træffe betydelige Dele af Byen og navnlig vise, at betydelige Dele af Byen